

så vidt jeg kan se, lægger sig mellem arbejds-markedslovgivningen og sociallovgivningen. Og jeg vil sige, det ikke er tit, at jeg ser et høringssvar fra et kollegaministerium, der kritiserer en bestemt måde at beskrive forholdene på, eller for at sige det ligeud: Arbejdsministeriet har kritiseret indenrigsministerens lovforslag.

For mig at se bliver det meget svært at administrere. Og når man så betænker, hvor kort tid ministeren har haft til at lave loven, kan man være helt sikker på, at en nøjere gennemgang vil afsløre betydelige huller. Lad mig nævne et eksempel: En flygtning kommer til en kommune, hvor han umiddelbart evner at tilegne sig færdigheder, så han kan få arbejde. Desværre mister han efter 2 år dette arbejde. Skal han henvises til den lave integrationsydelse?

Jeg indledte med at rose ministeren for kravet om, at alle kommuner skal tage imod flygtninge. Men dette krav skal ses i sammenhæng med, hvem der får problemet med tvangen. Der indføres nemlig en stavnsbinding med lovforslaget, hvorefter flygtninge, der vælger at flytte uden at have fået lov, kan få nedsat deres integrationsydelse. Tvangen rammer derfor i første omgang kommunen, men denne tvang kan kommunen smøge af sig ved blot at holde sig på laveste niveau af de forpligtelser, den skal leve op til, eller med andre ord gøre livet i kommunen uudholdeligt, så flygtningen tvinges væk.

SF vil gerne tvinge kommunerne, men det må ikke gå ud over de mennesker, der henvises til at bo i dem. Husk, øvelsen med denne her lov er, at der skal ske integration.

Forudsætningen for integration er endvidere, at der rent faktisk er mennesker, der ved, hvad integration er for noget, og som har ekspertise på området. Så vidt jeg kan forstå af lovforslaget, og jeg vil gerne belæres, bliver Dansk Flygtningehjælps arbejde med flygtninge i Danmark stort set nedlagt den 1. juli 1998. Det er af mange årsager ikke godt.

For SF er det primært noget skidt, fordi regeringen med dette lovforslag har sendt 1.000 mennesker med den nødvendige ekspertise ud på jagt efter nyt arbejde. Ministerens svar vil være, at de skal blive, fordi Dansk Flygtningehjælp skal være entreprenør på dette område, men sagen er i al sin enkelthed den, at kommunerne den 1. juli 1998 skal bruge en ny sociallovgivning med fire nye love. Som socialchef vil det derfor være ganske uinteressant, at man får

at vide, at der til kommunen om 6 måneder kommer ti flygtninge. Her og nu er der andre problemer. Og med den altomfattende viden, de danske socialchefer har, når Dansk Flygtningehjælp skal kritiseres, er det da klart, at de ikke vil drømme om at søge om at indgå entreprenørkontrakter, før problemerne har tårnet sig op 1-1½ år efter, at kommunen har fået sine ti flygtninge.

Problemet er blot, at på det tidspunkt vil der ikke være en integrationskyndig i Dansk Flygtningehjælp. Alle er væk, og ekspertisen forsvinder. Herunder skal man være opmærksom på, at også tolkning vil være væk. Den måde, tolke bruges på i dag, er jo ofte, at de har almindeligt integrationsarbejde, når der ikke er brug for deres særlige egenskab som tolk. Når denne arbejdskraft ikke er nødvendig, vil de også forsvinde. Hvordan man vil integrere mennesker, som jo ikke bare lærer dansk på 14 dage uden brug af tolk, er uforståeligt. Ministeren har, eller hans efterfølger vil få et problem af en vis størrelse, hvis mit spørgsmål ikke besvares ganske tydeligt.

Og oven i dette: Hvordan laver man egentlig en handlingsplan for flygtninge en måned efter, at de har fået opholdstilladelse? Og jeg skal her sige, at det er fint med handlingsplaner, men vi kan jo risikere, at de sidder i den ene ende af Danmark, men har fået boligplacering i den anden. Skal det være Tarm, der bliver opholdskommune? Skal sagsbehandleren i Tarm så være forpligtet til at tage til Karlslunde for at besøge flygtningen og lave en handlingsplan, eller hvad?

Og så til et par åbne spørgsmål. Hvor blev ministerens løfte til os alle sammen af i det notat, vi fik, da forliget mellem De Radikale og Socialdemokratiet var indgået om at sætte særlige foranstaltninger i gang for sent ankomne unge? Hvordan vil ministeren skaffe daginstitutioner til børnene, så også moderen kan deltage i hele integrationstilbudet? Husk, at kvinden er central i hele integrationen. Hvordan klarer vi de særlige grupper af handicappede? Jeg vil ikke stille alle spørgsmålene, men jeg vil bruge megen tid i udvalgsarbejdet, så hver en sten skal blive vendt.

Jeg kan så også forstå på den debat, der har været om ministerens afvisning af, at statsministeren sådan fik helt ret i, at vi skulle være færdige med lovforslaget inden udgangen af denne måned. Så vil jeg sige: Det vigtigste er, at denne lovgivning bliver ordentligt og grundigt be-